

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/152/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012398
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2121012398.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre pokračovací zločin krádež podľa § 212 odsek 1 písmen a), písmeno g), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona spáchaný v bode 1 a 3 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní odsúdeného a prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21.08.2024, č. k. 28T/69/2021-775, na neverejnom zasadnutí s následným vyhlásením rozsudku konanom dňa 05.06.2025, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v bode II a III.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa odsúdenému A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

ukladá:

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024 s prihliadnutím na § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024, s použitím § 41 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024, § 42 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024 spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024 sa zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024 spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší

- výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/7/2022 zo dňa 03.06.2022, právoplatným dňa 21.06.2022,

- výrok o treste odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021 zo dňa 19.01.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/59/2022 zo dňa 08.11.2022, právoplatnými dňa 08.11.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 45 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024 sa odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX, do uloženého trestu započítava doba výkonu trestu odňatia slobody - od 21. marca 2021 do 21. júla 2022 v zrušenej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/36/2021,

- od 21. novembra 2022 do 21. septembra 2023 v zrušenej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021,
- od 12. augusta 2024 do 5. júna 2025 vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 28T/69/2021.

IV. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) rozsudkom č. k. 28T/69/2021–775 zo dňa 21.08.2024 rozhodol nasledovne:

„I. Podľa § 405b odsek 1 druhá veta Trestného poriadku sa ruší celý výrok o treste uložený odsúdenému A. B. rozsudkom Okresného súdu Trnava z 30. mája 2023, sp. zn. 28T/69/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 27. februára 2024, sp. zn. 6To/122/2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Na základe § 405b odsek 1 druhá veta Trestného poriadku sa odsúdenému A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

za prečin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, pokračovací zločin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b), Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona a pokračovací prečin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pri ktorých trestnosť činu nezanikla, a z ktorých bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Trnava z 30. mája 2023, sp. zn. 28T/69/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 27. februára 2024, sp. zn. 6To/122/2023

u k l a d á

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov s prihliadnutím na § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov sa zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

III. Podľa § 45 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona sa odsúdenému A. B. do uloženého trestu započítava doba výkonu trestu odňatia slobody

- od 21. marca 2021 do 21. júla 2022 v zrušenej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/36/2021,
- od 21. novembra 2022 do 21. septembra 2023 v zrušenej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021,
- od 12. augusta 2024 do 21. augusta 2024 v tejto veci.“

2. Odsúdený podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vo svoj prospech. Odvolanie podal taktiež prokurátor. Z obsahu podaných odvolaní vyplýva, že odsúdený napáda primárne výrok v bode II. titulom neprimeranej prísnosti trestu a prokurátorka výroky v bodoch II. a III. titulom nesprávneho uloženia nového trestu a s tým súvisiaceho nesprávneho započítania už skôr vykonaných častí nepodmienečného trestu.

3. Odsúdený odôvodnil podané odvolanie cestou obhajcu podaním zo dňa 18.09.2024, v ktorom uviedol, že napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu na základe novely Trestného zákona č. 40/2024 Z.z. došlo podľa § 405b odsek 1 druhá veta Trestného poriadku k zrušeniu celého výroku o treste rozsudku prvostupňového súdu, sp. zn. 28T/69/2021 zo dňa 30.4.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „odvolací súd“ v príslušnom gramatickom tvare), sp. zn.: 6To/122/2023 zo dňa 27.02.2024, kde bol odsúdenému uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody 3 roky a 3 mesiace. Následne bol odsúdenému po dokazovaní uložený podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov s prihliadnutím na § 37 písmeno l), § 37 písmeno m), odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1, odsek 2 odsek 3 Trestného zákona spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Proti uvedenému rozsudku podal odsúdený odvolanie, nakoľko je toho názoru, že pri pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1 a z dôvodu, že sa k spáchaniu trestného činu doznal, oľutoval svojej konanie, mal mu byť uložený trest pod dolnú hranicu sadzby a to menej ako 3 roky. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že súd prihliadal aj na závažnosť trestnej činnosti, na osobu odsúdeného, ako aj na to, že som bol už viackrát súdne trestaný. Odsúdený si je

vedomý, že bol viackrát súdne trestaný, ale jeho trestná činnosť má len charakter prečinov krádeže, čo vždy oľutoval a ku skutkom sa priznal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok a vydal vlastný rozsudok v jeho prospech.

4. Odsúdený odôvodnil podané odvolanie aj vlastným podaním zo dňa 19.09.2024, v ktorom uviedol, že prvostupňový súd ho odsúdil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, avšak podľa aktuálnej novely mal byť odsúdený len podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona - t.j. v nižšej sadzbe, nakoľko v zmysle podanej obžaloby zo všetkých skutkov obžaloby iba 1 prevyšoval výšku škody 700 eur. Z uvedeného dôvodu žiada odvolací súd o prešetrenie jeho trestnej veci a o spravodlivé rozhodnutie.

5. Prokurátor odôvodnil podané odvolanie podaním zo dňa 24.04.2024, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

5.1. Rozsudkom prvostupňového súdu, sp. zn.: 28T/69/2021 zo dňa 21. augusta 2024 bol u ods. A. B.: V bode I. podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku zrušený celý výrok o treste uložený odsúdenému A. B. rozsudkom prvostupňového súdu z 30 mája 2023, sp. zn. 28T/69/2021 v spojení s uznesením odvolacieho súdu z 27. februára 2024, sp. zn. 6To/122/2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V bode II. na základe § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa ods. A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pri ktorých trestnosť činu nezanikla a z ktorých bol uznaný za vinného rozsudkom prvostupňového súdu 30.05.2023, sp. zn. 28T/69/2021 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 27.02.2024, sp. zn. 6To/122/2023 ukladá podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov sa zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V bode III. sa podľa § 45 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona ods. A. B. do uloženého trestu započítava doba výkonu trestu odňatia slobody od 21. marca 2021 do 21. júla 2022 v zrušenej veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/36/2021; od 21. novembra 2022 do 21. septembra 2023 v zrušenej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021, od 12. augusta 2024 do 21. augusta 2024 v tejto veci.

5.2. Rozsudok prvostupňového súdu, sp. zn. 28T/69/2021 zo dňa 21.08.2024 vo výroku o treste považuje prokurátorka za nezákonný. Pôvodným rozsudkom prvostupňového súdu, sp. zn. 28T/69/2021 z 30.05.2023 bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušený výrok o vine a treste obž. A. B. v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/36/2021 zo dňa 6.9.2021, právoplatnom dňa 6.9.2021, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine a treste svoj podklad, obž. A. B. bol uznaný vinným v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, v bodoch 2/ až 12/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, z toho v bodoch 2/ až 4/ a v bodoch 9/ až 12/ aj podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, a to v bodoch 1/, 5/ a 7/ formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a v bodoch 13/ až 16/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a bol mu podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 3 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol odsúdený (pozn. vzhľadom na fakt, že v konaní ide o revíziu skoršieho právoplatného rozhodnutia, hoci sčasti na podklade pôvodnej obžaloby, je možné hovoriť o osobe obžalovaného, resp. odsúdeného) na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

5.3. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/7/2022 zo dňa 3.6.2022, právoplatným dňa 21.6.2022, výrok o treste odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021 zo dňa 19.1.2022 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, sp. zn. 6To/59/2022 zo dňa 8.11.2022, právoplatnými dňa 8.11.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

5.4. Podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku, ak ide o skutok a trestný čin, úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uložený primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné a činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

5.5. Pri trestnom čine, za ktorý bol A. B. uložený trest trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 46T/7/2022 zo dňa 3.6.2022, právoplatným dňa 21.06.2022 a trestnom čine, za ktorý mu bol uložený trest rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn.: 1T/14/2021 zo dňa 19.01.2022 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, sp. zn.: 6To/59/2022 zo dňa 08.11.2022, právoplatným dňa 08.11.2022, novelou Trestného zákona, zákonom č. 40/2024 Z.z., účinnou dňom 6.8.2024, zanikla trestnosť týchto skutkov. Vina odsúdeného A. B., ktorá bola predmetnými rozhodnutiami súdov za uvedené skutky uznaná však zostala zachovaná a platná.

5.6. Tým, že prvostupňový súd svojim rozhodnutím zo dňa 21.8.2024 zrušil výrok o treste rozhodnutia sp. zn. 28T/69/2021 zo dňa 30.05.2023, obsahujúci aj výrok o zrušení vyššie uvedených rozhodnutí sp. zn. 46T/7/2022 a 1T/14/2021 a uložil len úhrnný trest za zostávajúce trestné činy, spôsobil to, že predmetné rozhodnutia Okresného súdu Pezinok a Okresného súdu Galanta sa opäť obnovili ako samostatné odsúdenia A. B. aj s uloženými trestami. Vo veci preto bolo potrebné uložiť spoločný a súhrnný trest podľa § 41 ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona za súčasného zrušenia výrokov treste uložených trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 461/7/2022 zo dňa 3.6.2022, právoplatným dňa 21.6.2022, rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021 zo dňa 19.1.2022 v spojení a rozsudkom odvolacieho súdu, sp. zn. 6To/59/2022 zo dňa 8.11.2022, právoplatnými dňa 8.11.2022 a rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27/36/2021 zo dňa 6.9.2021, právoplatným dňa 6.9.2021.

5.7. Z ustanovenia § 405b Trestného poriadku vyplýva, že súd v dôsledku zániku trestnosti činu, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, zruší právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona. Teda z uvedeného nevyplýva, že by sa mali novým rozsudkom upravovať aj výroky ohľadne rozhodnutí už predtým zrušených v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu, ale mala by sa upraviť iba výška samotného trestu pri opätovnom uložení úhrnného alebo súhrnného trestu ako bol pôvodne. Takýmto spôsobom by následne nedochádzalo ani k obnoveniu pôvodných odsudzujúcich rozhodnutí, pri ktorých síce zanikla trestnosť činu, ale v ktorých zostala uznaná vina odsúdeného, teda ide o právoplatné odsúdenie páchatel'a. V súvislosti s výrokom v bode III, kde bolo prvostupňovým súdom rozhodnuté o započítaní dôb jednotlivých výkonov trestu odňatia slobody A. B. do uloženého trestu, považuje prokuratúra rozhodnutie o započítaní za predčasné, nakoľko započítať dobu výkonu trestu odňatia slobody je možné až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol uložený trest odňatia slobody, do ktorého majú byť doby už vykonaných trestov započítané, aby bolo možné presne určiť celú dobu doposiaľ vykonaných trestov.

5.8. Vzhľadom k uvedenému prokuratúra navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods.3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám tak, že zruší výrok o treste odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, sp. zn.: 28T/69/2021 zo dňa 21.08.2024 a odsúdenému A. B. uloží primeraný spoločný a súhrnný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, ktorých trestnosť nezanikla.

6. Na prejednanie odvolania odsúdeného a prokurátora proti napadnutému rozsudku bolo nariadené neverejné zasadnutie na deň 05.06.2025 a následné verejné vyhlásenie rozsudku. Rozsudok bol vyhlásený verejne v prítomnosti odsúdeného.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

8. Odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali prokurátor a odsúdený ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

9. Prvostupňový súd odôvodnil odvolaním napadnutý rozsudok tým, že vykonal verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo vyhlásenie rozsudku podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku o uložení primeraného trestu za zostávajúce trestné činy, ktorých trestnosť nezanikla, v dôsledku zverejnenia Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 3/2024 v Zbierke zákonov pod číslom 215/2024 Z. z., kedy dňom 06.08.2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z.

10. K rozhodovaniu o (primeranom) treste uviedol prvostupňový súd nasledujúce úvahy:

10.1. V dôsledku zmeny Trestného zákona účinnej od 6. augusta 2024 zanikla trestnosť činu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ak výška spôsobenej škody nepresiahla 700 eur, pričom v dôsledku tejto zmeny nebolo možné konanie odsúdeného posúdiť ani podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty a súd v zmysle ustanovenia § 405a odsek 1 Trestného poriadku preskúmal právoplatné rozhodnutie v danej veci a zistil, že uložený trest doposiaľ nebol vykonaný a zároveň ide aj o skutky a trestné činy, za ktoré bol v tejto trestnej veci uložený súhrnný trest. Aj keď v danej veci trestnosť skutkov nezanikla, súhrnný trest bol uložený za skutky a trestné činy, vo vzťahu ku ktorým k zániku trestnosti došlo (vo veciach Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 46T/7/2022 a Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/14/2021).

10.2. Prvostupňový súd preto nariadil verejné zasadnutie, na ktorom pri nedotknutom výroku o vine a o náhrade škody, zrušil právoplatný rozsudok prvostupňového súdu z 30. mája 2023, sp. zn. 28T/69/2021 vo výroku o treste a následne ukladal primeraný trest za zostávajúce trestné činy, pri ktorých z dôvodu výšky spôsobenej škody presahujúcej 700 eur nezanikla trestnosť, konkrétne za prečin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, pokračovací zločin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b), Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona a pokračovací prečin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

10.3. Pri ukladaní primeraného trestu súd prihliadol na to, že pri prečine krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona vo veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/14/2021, vo vzťahu ku ktorému bol pôvodne ukladaný súhrnný trest, došlo k zániku trestnosti. Ďalej prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, poľahčujúce

okolnosti, priťažujúce okolnosti, na osobu odsúdeného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd prihliadol aj na závažnosť trestnej činnosti spáchanej v danej trestnej veci a závažnosť skutkov v iných veciach, pri ktorých trestnosť zanikla. Trest ukladal podľa najprísnejšieho zo zostávajúcich trestných činov (pokračovací zločin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona), a to podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov so zákonným rozpätím trestnej sadzby tri roky až desať rokov.

10.4. Prvostupňový súd sa nestotožnil s návrhom prokurátorky na ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a opätovné zrušenie predmetných rozhodnutí (vo veciach Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 46T/7/2022 a Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/14/2021), ktoré boli v súbehu so skutkami v tejto trestnej veci, nakoľko v dôsledku zmeny Trestného zákona došlo v označených veciach k zániku trestnosti, a teda ukladanie súhrnného trestu podľa súdu nebolo možné.

10.5. Bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (už bol za trestný čin odsúdený - prvostupňovým súdom, sp. zn. 7T/83/2005 pre § 247 odsek 2 písmeno c) - trestný čin krádež, spáchanie na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe) a podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov), na ktorú súd s ohľadom na použitie § 41 odsek 2 Trestného zákona neprihliadal, a postupoval podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že páchatel sa dopustil viac trestných činov spáchaných viacerými skutkami, z ktorých jeden bol zločinom, uplatňoval súd pri ukladaní trestu ustanovenie § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a ukladal úhrnný trest pri použití asperačnej zásady.

10.6. Prvostupňový súd ďalej ukladal spoločný trest podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, a to s poukazom na predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Galanta, sp. zn. 2T/36/2021 zo 6. septembra 2021, keď jednotlivé čiastkové útoky, za ktoré bol A. B. právoplatne odsúdený týmto rozsudkom a ktoré boli spáchané v dňoch 20. júla 2020, 10. januára 2021, 14. januára 2021, 24. januára 2021 a 21. marca 2021 sa vyznačovali jednotiacim zámerom páchatela (krádeže potravín v obchodoch) a jednotiacou časovou súvislosťou (skutky spáchané v krátkych časových intervaloch od 20. júla 2020 do 21. marca 2021) a to vo vzťahu k čiastkovým útokom, ktoré boli predmetom prejednávanej veci.

10.7. Pri aplikácii § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v zmysle § 212 odsek 3 Trestného zákona v rozmedzí sadzby 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Vychádzajúc aj z trestu uloženého pôvodným rozsudkom, zohľadniac jeho účel, požiadavku individuálnej a generálnej prevencie, posúdiac závažnosť trestnej činnosti v prejednávanej veci a závažnosť súbežných skutkov so zaniknutou trestnosťou, súd ukladal A. B. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby, a na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Takýto trest súd považuje za spravodlivý, zákonný a primeraný.

10.8. V zmysle zákonnej požiadavky prvostupňový súd pristúpil k započítaniu už vykonaného trestu vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/36/2021 od 21. marca 2021 do 21. júla 2022, ktorý rozsudok bol zrušený pri uložení spoločného trestu, a to vzhľadom na zrušenie nadväzujúcich rozhodnutí. Podľa súdu bolo potrebné započítať aj výkon trestu vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021 od 21. novembra 2022 do 21. septembra 2023 primárne z toho dôvodu, že tento rozsudok bol pôvodným rozsudkom zrušený, avšak aktuálne vzhľadom na zánik trestnosti k jeho zrušeniu nedošlo (a nemôže dôjsť ani k odsúdeniu pre ten istý skutok, čo je zákonnou podmienkou pre vykonanie zápočtu po prípadnej právoplatnosti), a preto nevykonanie tohto započítania by bolo v neprospech odsúdeného. Súd započítal aj výkon trestu v prejednávanej veci, kde k nástupu došlo 12. augusta 2024 a tento započítal do dňa vyhlásenia rozsudku.

11. Tunajší súd považuje odvolanie prokurátora za čiastočne dôvodné v tej časti, v ktorej namieta neuloženie súhrnného trestu. Prvostupňový súd podľa názoru odvolacieho súdu nemal odsúdenému ukladať úhrnný (primeraný) trest, ale tomuto mal ukladať v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona vo väzbe na ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest, pričom tento musí byť zároveň aj trestom spoločným (§ 41 ods. 3 Trestného zákona). Odvolací súd považuje za neprimerane prísne, aby odsúdenému bol výkladom zákona znemožnený zápočet či už zadržania, väzby resp. trestu v zbíhajúcich sa trestných veciach (t.j. aj v trestnej veci, v rozsahu ktorej došlo k dodatočnému zániku trestnosti). V predmetnej veci je nepodstatné, aká konkrétna dĺžka takéhoto zápočtu má byť vykonaná, resp. pripadá do úvahy, nakoľko výklad zákona musí byť jednotný a koncepčný. Úvaha prvostupňového súdu o tom, že skutky, za ktoré bol odsúdený uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/7/2022 zo dňa 03.06.2022 a rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021 zo dňa 19.01.2022 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, sp. zn. 6To/59/2022 zo dňa s účinnosťou

od 06.08.2024 viac nie sú trestnými činmi, je správna a túto ani žiadna zo strán nerozporuje. Dôsledkom zmeny právnej úpravy však nie je retroaktívna revízia výroku o vine v spomenutých veciach, ale iba fakt, že odsúdený za tieto trestné veci nemôže „byť potrestaný“ t.j. jemu uložený trest má byť primerane za zostávajúce trestné činy, či už nie za tie, pri ktorých zanikla trestnosť činu. Z uvedeného nie je možné dovodiť, že v predmetnej veci je potrebné ukladať iný ako súhrnný (a spoločný) trest, nakoľko práve tento postup by bol v neprospech odsúdeného, teda vyhlásenie rozsudku podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku o uložení primeraného úhrnného (v zmysle samostatného) trestu za zostávajúce trestné činy, ktorých trestnosť nezanikla, by bolo v neprospech odsúdeného a teda de facto by neumožňovalo aplikáciu ustanovení § 45 ods. 1 až 3 Trestného zákona. Úvaha o možnej reparácii tohto stavu nemá oporu v znení Trestného zákona, prvostupňový súd teda správne konštatuje potrebu započítania skôr vykonaných častí nepodmienečného trestu, avšak tento postup je podľa názoru odvolacieho súdu riadne možné vykonať iba v rámci zápočtu trestov pri uložení súhrnného (eventuálne aj spoločného) trestu.

12. Z uvedeného dôvodu, trpí výrok napadnutého rozsudku uvedený v bode II. vadou, ktorá má za následok potrebu jeho zrušenia.

13. Ustanovenie § 405b ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom od 06.08.2024, súdu ukladá povinnosť v prípade, ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený súhrnný trest a v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť niektorého činu podľa § 84 Trestného zákona, rozsudkom zrušiť právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste (ohľadne činu, ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona) a podľa § 41 alebo 42 Trestného zákona uložiť primeraný trest za zostávajúce zbiehajúci sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodnúť o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné. Tento postup je logicky nutné aplikovať aj v prípade, ak pôvodne uložený trest mal charakter spoločného a súhrnného trestu (ako v predmetnej veci).

14. Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku tak rieši situáciu, kedy na základe zániku trestnosti niektorého z činov podľa § 84 Trestného zákona v období po 05.08.2024, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté výrokmi o vine aj treste, je potrebné vydať nové rozhodnutie vo vzťahu k uloženému (úhrnnému alebo súhrnnému) trestu, ktoré bude odzrkadľovať vyššie uvedenú zmenu trestnosti niektorých zo zbiehajúcich sa trestných činov.

15. Novo uložený trest za spáchanie viacerých trestných činov, musí byť ukladaný opätovne ako trest úhrnný podľa § 41 Trestného zákona alebo ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona (bez zániku jeho popisu ako spoločného trestu), pretože právoplatný výrok o vine ohľadne činu, ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, nezaniká, ani sa neruší podľa ustanovenia § 405b ods. 1 Trestného poriadku. Novo uložený trest tak síce formálne zostáva úhrnným alebo súhrnným, avšak v materiálnej podobe zohľadňuje iba trestnosť činu (činov), ktorého sa nedotkla novelizácia Trestného zákona v podobe zániku trestnosti podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024. Takýmto spôsobom je naplnená vôľa zákonodarcu revidovať sankcie, ukladané za viacnásobnú trestnú činnosť z dôvodu, že novelizáciou ustanovení Trestného zákona rozhodol o zániku trestnosti niektorých činov, pričom dobrodenie tejto zmeny sa rozhodol vzťahovať aj na prípady, v ktorých už boli vydané právoplatné odsudzujúce rozhodnutia. Predmetné závery sú v plnej miere aplikovateľné aj pri ukladaní súhrnného a zároveň spoločného trestu.

16. Konečne treba vyriešiť otázku, či novo ukladaný trest za trestnú činnosť, ktorá nebola dotknutá novelizáciou Trestného zákona v podobe zániku trestnosti podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, má byť ukladaný ako trest v zmysle právnej úpravy účinnej do 05.08.2024 alebo od 06.08.2024.

Podľa § 438k odsek 7 Trestného zákona trest, ktorý bol právoplatne uložený pred 15.3.2024 a ktorý nebol ešte celkom vykonaný, za čin, ktorý podľa Trestného zákona v znení účinnom od 15.3.2024 nie je trestným činom, sa vo zvyšnom rozsahu nevykoná.

Podľa § 405a odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný. V konaní podľa tohto dielu rozhoduje samosudca, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni a vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol senát, rozhoduje tento senát, a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti zmeny zákona.

Podľa § 405b odsek 1 Trestného poriadku, ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží

primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

Podľa § 405d odsek 1, odsek 2, odsek 3 a odsek 4 Trestného poriadku, na vyhotovenie rozhodnutia, jeho doručenie, opravný prostriedok proti rozhodnutiu, opravu rozhodnutia podľa tohto dieľu sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku a o uznesení, ak v tomto diele nie je ustanovené inak. Rozsudok v konaní podľa tohto dieľu sa vyhlasuje na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykoná iba za účelom vyhlásenia rozsudku; ustanovenia tohto zákona o verejnom zasadnutí sa použijú primerane. Nadriadený súd rozhoduje podľa tohto dieľu na neverejnom zasadnutí; odsek 2 tým nie je dotknutý. Ak súd pri postupe podľa § 405b odsek 1 ukladá nový trest, rozsudok podľa § 405b odsek 1 sa stáva právoplatným až právoplatnosťou výroku o novourčenom treste.

17. Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V tomto smere je nesporné, že ak by sa odsúdenému mal ukladať trest podľa znenia Trestného zákona (konkrétne ustanovenia § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona) účinného od 06.08.2024, išlo by vzhľadom na jeho postavenie o (pre odsúdeného) priaznivejší postup, nakoľko trestná sadzba za pokračovací zločin krádeže v predmetnej kvalifikovanej skutkovej podstate predstavovala do 05.08.2024 výmeru 3 až 10 rokov, pričom s účinnosťou od 06.08.2024 predstavuje výmeru 2 až 8 rokov. Odvolací súd však v predmetnej veci dospel k názoru, že na posudzovanú trestnú veci je nutné aplikovať ustanovenia Trestného zákona v znení ich účinnosti do 05.08.2024.

18. V predmetnej veci odvolací súd konštatuje, že v situácii po právoplatnom odsúdení došlo evidentne k zmene právnej úpravy vzťahujúcej sa na kvalifikáciu konania odsúdeného, avšak nedošlo k zániku trestnosti jeho činu (v rozsahu kvalifikácie skutku ako zločinu krádeže). V tomto prípade aj podľa novelizovaného znenia Trestného zákona konanie odsúdeného má naďalej znaky trestného činu, hoci aktuálne už posudzovaného miernejšie. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že dôvodová správa (pomerne strohá v tejto spojitosti) k novele Trestného poriadku k § 405a až 405d uvádza len toľko, že „Zavádza sa nový procesný postup preskúmania rozhodnutia súdu (najmä rozsudkov, ktorými bola vyslovená vina) pre prípad zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, ako aj postup pri zániku trestnosti činu v niektorých procesných situáciách v prípravnom konaní.“ Ani z dôvodovej správy teda nevyplýva zámer, vôľa zákonodarcu, aby v prípadoch trestných konaní ukončených právoplatnými odsudzujúcimi rozsudkami bolo pripustené aj posudzovanie a skúmanie možností zmiernenia právnej kvalifikácie pri jednotlivých trestných činoch vzhľadom na zmenu Trestného zákona, keďže explicitne upravuje iba otázku zániku trestnosti činu. Aj z toho však možno usúdiť, že extenzívne vykladanie možností použitia § 405b ods. 1 Trestného poriadku aj na prípady, kedy po právoplatnom odsúdení došlo k zmene podstatných ustanovení Trestného zákona, ktoré majú za následok zmiernenie právnej kvalifikácie konania páchatel'a, neprichádza do úvahy, a to podľa odvolacieho súdu evidentne z dôvodu zabezpečovania právnej istoty vytvorenej právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Je potrebné zdôrazniť, že ide o podstatne inú situáciu ako v prípade, že k zásadnej zmene zákona dochádza síce po spáchaní skutku, ale pred právoplatným rozhodnutím o ňom súdom, kedy súd je viazaný okrem § 2 ods. 1 Trestného zákona aj ústavným rámcom tvoreným čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Ani Ústava SR, ani Trestný zákon však okrem uvedených ustanovení neposkytujú právoplatne odsúdeným osobám účasť na akýchkoľvek výhodách, či benefitoch, ktoré by teoreticky kedykoľvek v neskoršom období po právoplatnosti odsudzujúcich rozsudkov mohli zmeny Trestného zákona prinášať.

19. Napokon je potrebné pripomenúť, že zmena právnej kvalifikácie nie je zaradená ani medzi dôvody opodstatňujúce povolenie obnovy konania, hoci inak podľa § 394 Trestného poriadku medzi dôvody obnovy konania patria aj dôkazy a skutočnosti týkajúce sa aj trestu, a to také, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatel'a, bol by v rozpore s účelom trestu. Popri tom podľa § 395 Trestného poriadku je obnova konania, ak trestnosť činu zanikla, vylúčená v neprospech obvineného, z čoho vyplýva, že v prospech obvineného je prípustná, opäť však s dôrazom iba na zánik trestnosti činu, nie z dôvodu zmeny, resp. zmiernenia právnej kvalifikácie činu.

20. Odvolací súd má za to, že kľúčové je hmotnoprávne ustanovenie § 438k odsek 7 Trestného zákona, ktoré upravuje prechodné ustanovenia k zmenám Trestného zákona účinným od 15.3.2024. Jeho zmyslom bolo docieľiť taký stav veci, aby po účinnosti predmetnej novely nik nevykonával trest za čin, ktorý po novele už nie je trestným. Toto prechodné ustanovenie zjavne cielilo len na nevykonané zvyšky

trestov uložených za trestné činy, ktorých trestnosť zanikla, pričom predmetné hmotnoprávne pravidlo našlo svoj odraz v procesnom kódexe, a to v Trestnom poriadku vo štvrtom diely ôsmej časti označenej ako „Preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona“, konkrétne v ustanovení § 405b Trestného poriadku citovaných vyššie v texte, ktoré upravujú procesný postup, ako želaný stav dosiahnuť.

21. Konanie podľa § 405b Trestného zákona nie je opakovaním konania v pôvodnej trestnej veci, týka sa iba výroku o treste, aj to len jeho primeranosti vo vzťahu k trestnému činu, ktorého trestnosť zanikla. Citované ustanovenie zákona neumožňuje súdom akokoľvek zasahovať do výroku o vine, ten je aj naďalej právoplatný, preto ho súdy nemôžu preskúmavať, tobôž nemôžu skutok, pri ktorom trestnosť činu nezaničila, inak právne kvalifikovať. Z uvedených dôvodov sa nový primeraný trest ukladá podľa Trestného zákona účinného v čase, keď bol pôvodný trest ukladajú, nie podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Inak vyjadrené, v danej veci bolo potrebné ukladať nový súhrnný trest podľa najprísnejšieho trestného činu, ktorého trestnosť nezaničila, pričom prvostupňový súd správne rozhodoval podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania činu a súčasne aj vyhlásenia pôvodného odsudzujúceho rozhodnutia. V prípadoch trestného činu, ktorého trestnosť nezaničila a za ktorý bol právoplatne uložený trest do 5.8.2024, nie je možné ukladať trest podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024, nakoľko novela Trestného zákona ani Trestného poriadku účinná od 6.8.2024, neumožňuje prehodnocovať tresty pri trestných činoch, kde trestnosť činu nezaničila. Účelom novely Trestného zákona účinného od 6.8.2024 bolo zabezpečiť, aby odsúdení nevykonali zvyšky trestov, za činy, ktorých trestnosť zanikla, avšak jej účelom nebolo prehodnocovať uložené tresty za trestné činy, kde trestnosť nezaničila.

22. Prvostupňový súd teda nijako nepochybil, keď neukladal nový primeraný trest podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Rovnako prvostupňový súd nepochybil, ak ako primeraný trest za zostávajúci trestný čin určil z hľadiska výmery trestu trest znížený na 3 roky nepodmienečne. Ide o trest uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Možno dodať, že primeranosť trestu v zmysle ustanovenia § 405b odsek 1 Trestného poriadku neznamená, že nanovo uložený trest nutne musí byť miernejší (či dokonca výrazne miernejší) než trest uložený v pôvodnom rozhodnutí, resp. že ako primeraný nemôže byť opätovne uložený trest v rovnakej výmere. Odvolací súd sa zamerával aj na primeranosť v konkrétnej veci, resp. možnosť uloženia trestu v nižšej výmere, pričom dospel k názoru, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania, avšak len v takej výmere, ako uložil aj prvostupňový súd, pričom tento trest musí byť nutne uložený ako spoločný a súhrnný. Aj v takomto prípade ale treba v zmysle § 42 ods. 2 Trestného poriadku spolu s uložením súhrnného trestu zrušiť výroky o trestoch uložených páchatelovi skoršími rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými rozkazmi), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V predmetnej veci išlo o výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 46T/7/2022 zo dňa 03.06.2022, právoplatným dňa 21.06.2022 a výrok o treste odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021 zo dňa 19.01.2022 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, sp. zn. 6To/59/2022 zo dňa 08.11.2022, právoplatnými dňa 08.11.2022. Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami a závermi, rozhodol odvolací súd o zrušení napadnutého rozsudku v uvedenom rozsahu a sám doplnil výrok o zrušení výrokov o trestoch (a o upustení od potrestania) v zmysle vyššie uvedeného. Nakoľko boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd sám rozhodol po zrušení napadnutého rozsudku tak, ako je to uvedené v bodoch I. a II. výrokovej časti tohto rozsudku odvolacieho súdu.

24. Pokiaľ ide o výšku novo uloženého trestu odňatia slobody, tunajší súd ukladal trest podľa ustanovení Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, v rámci trestnej sadzby 3 roky až 10 rokov, teda podľa ustanovenia § 212 ods. 3 Trestného zákona, pri rovnovážnom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona. Trest ukladal ako spoločný a súhrnný, t.j. aj za zbíhajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú bola odsúdený uznaný za vinného v konaniach pred Okresným súdom Galanta, sp. zn. 1T/14/2021 a pred Okresným súdom Pezinok, sp. zn. 46T/7/2022, pričom výrok o trestoch z týchto konaní odvolací súd postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil, čím umožnil započítanie obdobia obmedzenia osobnej slobody odsúdeného v zbíhajúcich sa trestných veciach na jednej strane a učinil za dosť imperatívnu neprihliadať na odsúdenia, v rozsahu ktorých došlo k zániku trestnosti. Žiada sa dodať, že v predmetnej veci bol pôvodne rozsudkom prvostupňového súdu, sp. zn.: 28T/69/2021 zo dňa 30.05.2023 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, sp. zn.: 6To/122/2023 zo dňa 27.02.2024, zrušený aj výrok o vine, resp. o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/36/2021 zo dňa 06.09.2021, právoplatnom dňa 06.09.2021, pričom ale tento výrok o zrušení výroku o vine a treste

z rozsudku sp. zn.: 2T/36/2021 zo dňa 06.09.2021 je vo svojej podstate výrokom o vine, t.j. novelizácia právnej úpravy účinná od 06.08.2024 na jeho platnosť a právne účinky nemá vplyv a zostáva nedotknutý. Aj z tohto titulu sa žiada uviesť, že právne závery týkajúce sa potreby uloženia súhrnného trestu sú v plnej miere aplikovateľné aj pri ukladaní súhrnného a spoločného trestu.

25. Podľa názoru odvolacieho súdu dĺžka trestu odňatia slobody mohla a mala byť ukladaná pri spodnej hranici možnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody a táto sa javí byť v kontexte osoby odsúdeného ako dostatočná. Argumenty prvostupňového súdu z bodu 10 (v kontexte korekcie odvolacieho súdu o potrebe nielen uloženia súhrnného a spoločného trestu, ale aj zrušenia odsúdení výrokov o trestoch v zbíhajúcich sa trestných veciach) sú správne. Trestný zákon v znení do 05.08.2024 sa na právny stav odsúdeného aplikuje ako celok, nie je možné aplikovať žiadne z novelizovaných ustanovení, tak ako žiada odsúdený. V tomto smere navyše odvolací súd je viazaný imperatívom ustanovení § 41 ods. 3 a 42 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorých uložený trest nesmie byť miernejší ako ten, ktorý bol uložený vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/14/2021 (nepodmienečný trest vo výmere 26 mesiacov). Z tohto dôvodu (a vo svetle faktu, že vo odsúdenému je nutné započítať ďalších 16 mesiacov výkonu nepodmienečného trestu vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/36/2021) považoval súd uložený trest vo výmere 3 roky nepodmienečne za primeraný. Výrok o zaradení do ÚVTOS so stredným stupňom strázenia je taktiež vecne správny, odsúdený pred stíhanými skutkami bol vo výkone nepodmienečného trestu. V tomto smere nie je konanie v zmysle § 405b ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom, v ktorom by odvolací súd mohol naprávať aplikáciu ustanovení § 36 až 38 Trestného zákona, hoci by aj nebola prípadne správna. Z tohto dôvodu odvolací súd ponechal priznanie pohľadujúcej a prirážajúcej okolnosti (v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona), keďže tieto právoplatne uložil prvostupňový súd v rozsudku z 30.05.2023, sp. zn.: 28T/69/2021 v spojení s uznesenie odvolacieho súdu, sp. zn.: 6To/122/2023 zo dňa 27.02.2024.

26. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného ohľadom neprimeranej prísnosti trestu, toto bolo nedôvodné, práve s ohľadom na skutočnosti obsiahnuté v predchádzajúcich bodoch.

27. Pri uložení súhrnného a spoločného trestu odňatia slobody postupoval tunajší súd v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona a zrušil výrok o treste (upustení od uloženia súhrnného trestu), vo vzťahu ku ktorým ukladal súhrnný trest (pričom zrušenie výroku o vine a treste z veci ukončenej rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/36/2021 zo dňa 06.09.2021 ostáva v platnosti aj naďalej). Odvolací súd sa teda stotožnil s potrebou ukladania súhrnného trestu, avšak aj s potrebou uloženia spoločného trestu, nakoľko tento (nový, primeraný) trest nestráca charakter spoločného trestu ani v konaní podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku.

28. Povinnosťou konajúcich súdov (najmä prvostupňového súdu) spravidla býva po právoplatnosti výroku o treste realizovať započítanie už vykonanej časti trestu odňatia slobody do trestu, ktorý bol odsúdenému uložený právoplatným rozsudkom - v súlade s ustanovením § 405b ods. 1 druhá veta in fine Trestného poriadku. Keďže v tejto veci tak učinil už prvostupňový súd, pričom jeho rozhodnutie bolo v tomto smere správne a potreba korekcie pramenila len z časového odstupu medzi vyhlásením prvostupňového rozsudku a rozsudku v odvolacom konaní (do tohto momentu odsúdený vykonal ďalšiu časť trestu), pričom hrozilo, že odsúdený by z dôvodu oneskorenia musel zotrvať vo výkone trestu dlhšie, ako mu bol uložený trest (ergo bez právneho titulu), toto riziko odstránil odvolací súd tak, že sám rozhodol o započítaní v rámci tohto rozhodnutia, pričom voči správnosti zápočtu neboli vznesené stranami žiadne námietky.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.